

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای به ی میهره

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿1﴾

هرچی له ویدا ههیه تهسیحات و ستایشی خوا دهکات،
نهویش زاتیکی است و دانایه.

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿2﴾

هرچی له ناسمانهکان و زهویدا ههیه هر نه
مردنیشی به سته، هر خوی دهسهلاتی بهسهر ههموو شتیکیدا ههیه.

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿3﴾

نهو خوایه یهکهمینهو کس پیش نهو نه ، دواهمینهو، کس دوا
نهو نامینیت، (بهلام نهو هه مینیت) (هه ها نهو زاته) دیاره
(ههموو شت بهلگهیه لهسهر بونی، لهههمان کاتدا زاتی خوی نادیاره
بهچاوی سهر نابینریت، بهلام به بینایی بیرو هوش و دل و ده
ناشکرایه، هر خویشی زانایه به هه

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي
الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿4﴾

هر نهو زاته خوی، ناسمانهکان و زهوی له شهش پرژدا دروست
کردوه، له دوا لهسهر تهختی فهرمانر هوایی خوی پایهدارکرد، هه
خوی دهز انیت چی دهچیت بهناخی زهویداو چیشی لی دیته، چی
له ناسمان دیته و چیشی پیادا سه کهویت، له هر شوینیکدابن

ئەو زاتە لەگەڵئاندايە (دەنيابن كە) خوا بە ھەموو ئەو كارو كردهوانەي
ئەنجامی دە ن، بيئاپە.

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿5﴾

ھەرچي لە ئاسمانەكان و زەویدا ھەيە ئە
بۆلای خوا دەگەریتە .

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوجِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿6﴾

شەو تێھەلكیشتی رۆژ دەكات و رۆژیشت تێھەلكیشتی شەو كات (بە
دریژبوونی لایەکیان لەسەر حسابی ئەویان، یان لە بە بەیان و ئیواراندا
تێھەلكیشتی)، ئەو زاتە زانیە بە ھەرچي لە دڵ و دە
سینەكاندايە.

آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ
أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿7﴾

(خەلكینە) ئیمان و باوەری دامە او بیینن بە خواو پیغەمبە كەي، وە
لەو مأل و سامانەي كە داومانەتە ستان، ببەخشن، بیگومان ئەوانەي
كە ریان ھیناوە لە و مأل و سامان دەبەخشن پاداشتی گە
رییانە.

وَمَا لَكُمْ لَأ تَأْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِن كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿8﴾

جا ئە چیتانەو بۆچي باوەرناھینن بە خوا لە كاتیكدا كە پیغەمبە
كات: كە ریبینن بە پە رەگارتان، خو ئە وپەیمانیشی
رەگرتوون ئەگە ئی .

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَؤُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿9﴾

خوایه زاتیه که نایهته پروون و ناشکراکانی نیریت بو
به ی خوی، تاله تاریکستانهکان دهرتان بینئ و بتانخاته
پرووناکیه ، بهراستی نهو خویه بهسوزو میهرهبانه بوتان.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿10﴾

جانیتر نه چیتانهو بوچی مال و سامانتان نابهخشن له ریگهی خوادا،
خوهرچی له ناسمانهکان و زهویدا ههیه بو نه مینیتته
چوون یهک نین نهوانهتان که پیش رزگاری مهککه (یاخود پیش
سهرکه) مال و سامانی بهخشیوهو جه ، چونکه نهوانه پله
پایهیان زور به لهوانهی که دواي رزگاری مهککه (به
هینانی سهرکه) مال و سامانیان بهخشیوهو جه
بههردوولاشیان خوا بهلینی چاکی بهخشیوه، بیگومان نهو خویه زور
ناگایه به کارو کرده .

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿11﴾

نیتر ههرکهسی قهرزی چاک بدات به (مال و سامانی
ببه) خوی گه پاداشتی بی سنوری دهداتی و چهند بهرا بهری
کات بو، هه ها پاداشتی پیروزو بهنرخی بو نامادهکردوه.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿12﴾

پوڙيڪ ديت ڪه بيني پياوانى ئيماندارو ڙنانى ئيماندار (به بههشت بهريده ڪرين) نوورو رووناڪيه ڪى ناشڪرا لهبه م و له لاي راستيانه وشيته (فريشته ڪان پيان دهلين) نه مرو مڙده لبييت و (پيرو زتان بيت) نهو بهه شتانه ى كه جوگهو رووبار به خت و ڪوشكه ڪانيدا دهروات هاوري لهگهل ڙيانى هميشه ى و نه پراوهدا، بهراستى هر نه يه سهركهوتن و سهرفهرازي گه

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿13﴾

(ئا لهو پوڙهدا كه ئيمانداران به و بههشت بهريده ڪه) پياوان و ڙنانى دوورو (هينرينه سه رپيان، بهغه مباريه بو ئيمانداران روان، ئيماندارانيش هيچ لايان ليناڪنه ، بويه به غم و په يه ڪى زوره پيان) : تهماشايه ڪمان بڪن با له نوورى روخسارتان بههره ر بين، بهلام پيان ده : بهگه رينه خوتان به نوورو رووناڪيدا بگه رين، دهسته جي ديوار يڪ دروستده ڪريت له ئيمانداران و دوورو وه ڪاندا ده يه ڪيشى تيايه، ديوى ناوه (كه رووى له ئيماندارانه) رووى له رحمه (بههشته) ديوى (كه رووى له دوورو وه ڪانه) رووى له (دوزهخه).

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿14﴾

ئينجا دوورو وه ڪان هاوار له ئيمانداران دهڪن، باشه نيمه هاوري نيوه نه بووين؟!، نيمه هاوڪارى نيوه نه ين؟! (ئيمانداران) : بهلى وايه، به خوتان تووشى دوورو وي و پيلانگيري ڪرد، خوتان

مه لاس دابوو، بو فرسه گهران که ن له ئيمانداران،
 هميشه له گومان و دوودليدا ده ژيان و بلاويشتان ده کرده ، هيو او
 ئواتي بي جي سهری لي تيکدابوون، ههتا ويستی خوا په خه ی پي گرتن
 (کو تايي به ژيانتان هات)، شهيتانیش غهراو گومراي کردبوون و له
 ريبازي خوا ويلي کردبوون.

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

﴿15﴾

ئه مپرو ئيتر هيچ جوړه پاكانه و بارمتهيهك له و لهوانهش که
 کافر بوون و باوهريان نه رناگيريټ (ئه گهر هه)، شوينه
 مه نزلگاي هه مووتان ناگري دوزه خه، هه ر نه ش شايسته تانه، که
 سه ر نه نجام و شوينيكي زور ناخوش و ناله .

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ
 أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿16﴾

ئايا ئيتر کاتي نه نه هاتوو ه بو ئهوانه ي که ريان هيناوه، دله کانيان
 به نووري ئيمان ملکه ، ترسي خواي تيا بروينن
 به هوي يادي به وامي خواو ئه و قورئانه ي که وانه کراوه ک
 ئهوانه نه بن که کتبيي ئاسمانيان بو ره انه کرا، به لام دواي تپهر بووني
 يه کی دوورودريژ، دليان رهق و رهش بوو، زور به شيان ياخي و
 سه رکهش و ناله .

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿17﴾

ن که هه وي زيندوو ده کاته دواي مردني)
 ئاوا زيندوو ده کاته)، بيگومان به وام به لگه و نيشانه ي ده سه لاتداری
 خو مانتان نيشان ده ين به لکو ژيربن و بفامن.

إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ

﴿18﴾

بهر استی نئوانه‌ی که خیر خوازن له پیاوان و له تان، نئوانه‌ی که
قه ن بهخوا مال و سامانیان له پیناوی ره‌زامه‌ندی نئ
به‌خشن، نئوانه چه‌ندبهر ابهر پاداشتیان دهریته تی پیرۆزو
به ریپانه.

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿19﴾

نئوانه‌ی که ریان هیناوه به‌خواو پیغهمبه کانی، نا نئوانه
راستگۆکانن، شه‌هیده‌کانیش لای په ردگاریان پاداشت و نوورو
پرووناکی تایبه‌تی خویان هه‌یه، به‌لام نئوانه‌ی که ریان نه‌هیناوه
بروایان به نایه‌ت و نیشانهو به‌لگه‌کانی نیمه‌نیه نا نئوانه نیشته‌جیی
دۆزه .

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
كَمَثَلٍ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُمْصِرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿20﴾

چاک بزنان که ژیان‌ی دنیا تهنها بریتیه له یاری و گهمهو رازاندنه
خۆه‌لکیشان له نیوانتاندا هه‌ها زۆرکردنی سامان و مال و منال،
(جا نئوانه هه‌ره‌مووی) اک بارانیکی به پیت وایه که ببیته هووی
بهره‌میکی زۆر، کشتکاره‌کان پیی سه‌رسام بین، له ودوا وشک بیی
رد هه‌لگه‌ریت، پاشان وردوخاش ببیت و بکه‌ویت، بیگومان له
قیامه‌تیشدا سزای زۆر سه‌خت بو دنیا په یه (له‌ولاشه)
لیجۆشبوون و ره‌زامه‌ندی له‌لایه (نیماندارانی چاکه‌خواری لی
به‌هره کریت)، ژیان‌ی دنیا (دوور له خواناسیی و دینداری)

جگه له ی که بریتیه له رابوار دنیکی کهم و زور کهسی پیی غهراو
ستخهرو دهبیت، شتیکی تر نیه.

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿21﴾

(کهواته) پیسپرکی بکهن بو به ستهینانی لیخوشبون له لایه
په ردگارتانه به ستهینانی نهو به ههشتهی که پانییه کهی وه
پانایی ویه کراوه بو نهوانهی که نیمان و باوهریان
هیناوه به خواو پیغهمبه کانی، نه ش خوی به پی زور که
ریزیکی تاییه تییه له لایه یادات بهو کهسانهی که شایسته
هر خوا خوی خاوهنی بهخشش و به پی زور که
(دیاره به ههشتهکان وهک خور، زهوی، مانگ، خرن بو په
پاناییه کهی کات).

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿22﴾

هیچ به لاو رووداوئیک له ویدا، بوتان پیش نایهت که له)
(دا تو مار نه کرابیت، پیش نه ی رووداوه که پیش بیت، نه
کارهش بو خوا زور ناسانه.

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ
﴿23﴾

نهمهش بو نه ی که خهفیهت نهخون بو نه ی کهله کیستان چووه
به ش دلخوش و غهرا نهبن که پیمان بهخشیون، چونکه خوا کهسانی
خو به که زان و فخر فروشی خوش ناویت (نهوانهی به بهخشینی
به هر کهان غهرا دهن و خو باده ن و فیز ده که).

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿24﴾

(یاخود) زیلی دهکهن و فه کهن به خه لکیش که ره زیل بن و مال و سامان نه به (بو به ندیی گشتیان به هه لیقه)، جائه ی پشت هه لکا له فهرمانه کانی خواو (نه بیگومان با چاک بزانیته که خوا بی نیاز هو سو پاسکراوه (له سهر به خششه کانی).

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿25﴾

بیگومان نیمه پیغمبه کانمان رهوانه کردووه هاورئ له گهل بهلگه نیشانه () ی جور او جوردا، وه کتیبه ناسمانیه کانیشمان هاوسان پیادا نار دوون، وه ته ری شرعی و دادپه رانهمان بو پروونکردونه ته تا خه لکی به عدالته و دادپه ری رهفتار بکه هه ها ناسمانیشمان دابینکردووه که یه کی سه قه سوودبه خشیشه بو خه لکی، (تا نه ی خوا دهیزانی له جیهانی واقعیشدا رکه) که کی پشتگیرو لایهنگری خواو پیغمبه کانیه تی لا کاتیکدا که نهو زاته (پهنهانه)، چونکه بهراستی خوا زور به هیزو سته.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُّهُتَدٍ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿26﴾

بیگومان هه نیمه نوح و ئیبراهیمان رهوانه کردووه، له نه کانیشیاندا پیغمبه رایه تی و کتیبی ناسمانیمان دابه ، جا له (نه کانیاندا) که سانیك هه بوون که ریگهو ریازی هیدایهت و خواناسیی گرتوته به (هه رچه) زور به شیان خوانه .

ثُمَّ قَفَيْنَا عَلَى آثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿27﴾

له دوا به شوین پیغمبر اندا پیغمبرانی ترمان رهوانه کرد، وه (کو تایی زنجیره ی نيسحاقی کوری نیبراهیم مان هیئا) به عیسای کوری مهریه م، نینجیلیشمان پی به خشی، سوزو میهره بانیمان له دلی نهواندا که شوینی که دابینکرد، (به لام نه) رههبانیه (په ریزیان له دنیا دا) کرده پیشه یان، وه نه بی نیمه نهو حالته له سهر فهرز کردبن، به لکو تنهها به ستهینانی رهزامندی خوامان لی دوا کردون، به لام نهوان فهرمانهکانی نیمه یان به چاکی پهیره وه نه کرد، نیمهش پاداشتی نهوانه مان دایه که ری راست و دروستیان هه (هرچه) زوربه یان لاروویره خوانه ناس و یاخی ده .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿28﴾

نه ی نهو که سانه ی باوه رتان هیئاوه له خوا بترسن و پاریزکاربن، وه ری پتهو بینن به پیغمبره که ی، تا دوو به رابه حمهنتان به سهردا ببارینیت، هه ها نوورو رووناکیه کتان پیبهبه خشیت له بهر روشناییه کدا چالاکی بنوینن و ری یازی ژیان بگرنه بهر، تا لیتان خوش ببیت، چونکه نهو خواجه لیخوشبوو میهره بانه .

لَعَلَّ يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿29﴾

جا نیتر خاوه نی کتیبه ناسمانیهکان (له) یا بزنانن که دانین بو به یی و رحمهت و میهره بانی خوا، (خویان به هه ی خوا بزنانن) چونکه به خشش و رحمهت تنهها

به تی خوایهو هر ئه بیهخشیت بهوانهی که شایسته
ئهو خوایه نی بهخشش و ریزو میهره بانیه کی گه